

Messun saarna
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
6. Sunnuntai pääsiäisestä, 21.5.2023

Pyhän aihe	Pyhän Hengen odotus
Liturginen väri	Valkoinen
Alttarikynttilöitä	4 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 27:1–3, 7–9
Vanhan Testamentin teksti	1. Kuningasten kirja 19:8–13
Epistolateksti	Apostolien Teot 1:12–14
Evankeliumi	Johannes 7:37–39

Virret

Alkuvirsi	120	Käy Pyhä Henki luokseni
Kiitosvirsi	843	Me ylistämme Sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	123	Oi Jeesus Kristus Herramme
Uhrivirsi	381	Herrassa on valo, autuus
Ehtoollisvirret	731, 735	Isä Taivaan, On lepopaikka suloinen
Päätösvirsi	897	Saan omin silmin minäkin

Kollehtarukous:

Kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala, joka olet korottanut Poikasi Jeesuksen Kristuksen Taivaaseen ja olet kirkastanut Hänen siinä kirkkaudessa, joka Hänellä oli ennen aikojen alkua. Me rukoilemme Sinua: lähetä meille Lohduttaja, Pyhä Henki, ja johdata meidätkin luoksesi iankaikkiseen elämään. Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Aamen

Saarnateksti: 1. Kuningasten kirja 19:8–13

Saarnan aihe Ääni, joka resonoi kuolemattomassa sielussa

Johdanto

Israelin kansan keskellä oli profeetta nimeltään Elia. Elia tarkoittaa ”Herra on Jumalani.” Kansa oli langennut kauheaan ja eksyttävään Baalin epäjumalanpalvelukseen; eivät yhtäkkiä vaan vuosikymmenien saatossa. Baal oli aurinkojumala ja hedelmällisyyden jumala, jonka palvonta oli laajalti levinnyt Kanaanin maan sitä ja ympäröivien pakanakansojen elämään. Eliaan aikana Baalin palvonta oli lähes syrjäyttänyt Herran, Elävän Jumalan palvonnan. Eliaan aikana jumalattomuuden hedelmät olivat näkyvissä, sillä Herran temppeliin oli tuotu Baalin patsaita, haureuden synti levisi jopa Herran huoneeseen, ja oikeita profeettoja (paimenia) piti ruokkia salassa kuninkaallisen hovin tappavalta vihalta. (1. Kuningasten kirja 18:13)

Baalin palvelus on oikeastaan hyvin samankaltaista, kuin mitä valtaosa suomalaisia palvoo tänä päivänä. Palvotaan itsetehtyä jumalaa, palvotaan haureuden syntiä, horoskooppeja, kysytään neuvoa shamaaneilta ja noidilta, uhrataan syntymättömät lapset omien mieltymysten ja elintason alttarille, ja

hyljätään yksinkertainen, selkeä Jumalan Sana. Myös meidän rakkaassa ajallisen elämän kotimaassa jumalattomuuden hedelmät ovat kaikkien nähtävissä: luonnottomat himot, pyrkimys saattaa perverssit ideologiat maamme lainsäädäntöön, raakuus lähimmäistä kohtaan, huoruuden synnin kaikkalainen suosiminen jo lasten ja koululaistenkin elämässä; lista on pitkä. Sen tähden pyhä Raamattu sanookin: **”Vanhurskaus kansan korottaa, mutta synti on kansankunnan häpeä.”** (Sananlaskut 14:34)

Sen jälkeen, kun Israelin Jumala oli toteuttanut suuren voiton Karmelin vuorella, oli Elia ensin juossut Karmelilta Jisreeliin, noin 30 km matkan, Jisreelissä Beeshebaan, noin 120 km matkan ja Beershebesta Hoorebille, noin 250 km matkan. Kun kuningas Aahabin puoliso Isebel lupasi tappaa Eliaa, Elia juoksi Hoorebin vuorelle asti, jossa Herra oli aikoinaan antanut kymmenen käskyä (Hooreb ja Siinai ovat sama vuori). Voimme ajatella, että Hoorebin vuorella Elia toivoi Jumalan vielä vahvistavan Jumalan lain Israelissa, niin ettei kansa hukkuisi. Hoorebista oli Eliaaallakin kalliit muistot Mooseksen lain kautta. Siellä Moosen nousi kahdeksan kertaa Siionin vuorelle eli Hoorebin vuorella kohtaamaan Herran. Siellä Herra Jumala antoi lain. Siellä Herra antoi ohjeet liitonmajasta, jumalanpalveluksesta ja pappispalveluksesta. Oi, että vielä Herra näyttäisi voimansa, ajatteli Elias. Hoorebilla Elia meni murheissaan ja raskaina mielin, Jumalan kansan paatumuksen tähden, luolaan; ehkäpä juuri odottamaan Jumalan vanhurskauden voiman ilmestymistä. Silloin Herran Sana, Kristus, tuli hänen luoksensa ja puhui hänelle: **”Mitä sinä täällä teet, Elia?”** (1. Kuningasten kirja 19:9) Huomaa, että Sana, joka tuli Eliaan luokse, ei ollut mikään tavallinen puhuttu sana. Eihän yksittäinen sana voi tulla ja mennä! Eihän yksittäinen sana voi alkaa itsessään puhua. Eikä yksittäinen ajatus ja sana ovi antaa itsenäistä käskyä ihmiselle. Eihän yksittäinen sana voi tehdä aloitetta keskustelusta ihmisen kanssa; eihän yksittäinen sana voi kuunnella ihmistä, sillä sanahan on vain ajatuksen ilmaisu, jonka joku lausuu, ja sen jälkeen se jää liikkumatta paikalleen. Tämä Sana oli toisenlainen. Sillä oli voima lähestyä Eliaa. Se aloitti keskustelun, jatkoi sitä, se kuunteli Eliaa, antoi hänelle käskyn asettua vuorelle Herran eteen ja uudelleen kutsui Eliaa ja lopuksi antoi hänelle kolmenlaisen tehtävän. Tämä Sana oli Kristus, ennen lihaan tuloaan. Miksi tämä on tärkeää huomata? Sentähden, että tässä on evankeliumi.

1. Jumala Sana paljastaa ihmisen omavanhurskauden (1. Kuningasten kirja 19:9–12)

Meillä ei ole oikeutta puhua Eliaasta arvostelevalla mielellä, vaikka ensi silmäyksellä hänen sanansa voivatkin kuulostaa kovalta valitukselta. **”Minä olen kiivaillemalla kiivailnut Herran, Jumalan Sebaotin, puolesta. Sillä israelilaiset ovat hyljänneet Sinun alttarisi ja tappaneet miekalla Sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, mutta minunkin henkeäni he väijyvät, ottaaksensa sen.”** (1. Kuningasten kirja 19:10 ja 14) Elia oli, enemmän kuin monikaan Jumalan seurakunnan historiassa kiivailnut rohkeasti, miehekkäästi ja tinkimättömästi Jumalan kunnian puolesta. Jumalan aarre oli tässä saviastiassa, niin kuin se aina on, niin, että ihminen on vain välikappale, ei mestari ja Herra. Koska emme rohkene sanoa Eliaan elämästä mitään arvosteltavaa, ymmärrämmekin asian paremmin pysähtymällä omaan vaellukseemme. Oletko sinä, ystävä, koskaan ollut pettynyt siihen, että Jumalan työ ei näytä etenevän sinussa, perhekunnassasi, ystäväiesi tai kansakuntamme kohdalla niin kuin olet rukoillut, toivonut ja minkä eteen olet tehnyt ponnistelujakin? Oletko sinä koskaan ollut tilanteessa, jossa on pakko nostaa esiin omat työt ja ponnistelut ja oletko ehkä toivottanut itsellesi kuolemaakin, niin kuin Elia? Oletko sinä sanonut Herralle samankaltaisen vuodatuksen, että **”Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minunkin henkeäni he väijyvät, ottaaksensa sen?”** (1. Kuningasten kirja 19:10 ja 14) Luulenpa, että joukossamme on monta, joka on vedonnut omiin ponnisteluihin ja töihinsä. Näin kävi myös Eliaan. Hänen ahdistunut sielunsa oli ikään kuin pakotettu vetoamaan omiin töihinsä ja sen Herra varmaankin halusi hänen vuodattavan eteensä. Miten siis Herra Kristus, Jumalan iankaikkinen Sana, vastaa tähän.

2. Hiljainen tuulen hyminä (1. Kuningasten kirja 19:12–13)

Elia oli luolassa, pettyneenä, ehkä katkeranakin, sillä hän sanoi kahdesti: **”Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran, Jumalan Sebaotin, puolesta. Sillä israelilaiset ovat hyljänneet Sinun liittosi, hajottaneet Sinun alttarisi ja tappaneet Sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, mutta minunkin henkeäni he väijyvät, ottaaksensa sen.”** (1. Kuningasten kirja 19:10, 14) Oli todellakin käynyt, niin kuin Elia puhui Herralle, mutta Jumalan viisaan kaitselmuksen alla Elia ei ollut ainoa hurskas, vaan Israelissa oli seitsemän tuhatta muutakin, jotka eivät olleet antaneet suuta Baalille. (1. Kuningasten kirja 19:18)

Vuorella, luolan suuaukon tuntumassa Elia katsoi, kun Herra kulki ohitse. Herran edellä – huomaa, Herran edellä – ei perässä, kuitenkin kävi ensin suuri ja raju myrsky. (1. Kuningasten kirja 19:11) Tuo hirvittävä myrsky halkoi uljaita vuoria ja särki kivenkovia kallioita, mutta, Herra ei ollut myrskyssä. Sen jälkeen tuli maanjäristys. Jos kukaan teistä on koskaan ollut maanjäristyksessä, niin voin ainakin itse sanoa, että sen voima on suunnaton; maa mulkoilee, jättimäiset rakennukset rikkoontuvat ja mannerlaatat siirtyvät. Mutta Herra ei ollut maanjäristyksessä. Sen jälkeen tuli tulta. Voitte ajatella vaikka metsäpaloa, joka kuitenkin on niin pientä tähän verrattuna. Voin taata teille, että kyseessä oli paljon hirmuisempi voima kuin metsäpalo. Mutta Herra ei ollut tulesakaan. Nämä kauhistuttavat ilmiöt kulkivat vain Elävän Jumalan, Jumalan Sanan Jeesuksen edellä.

Tulen jälkeen tuli hiljainen tuulen hyminä. Heprean sanat kuuluvat: **”Tulen jälkeen tuli tyynen hiljainen, pieni ja runneltu ääni”**, josta -38 käännös käyttää sanaa ”tuulen hyminä.” Ystävä, tunnetko sinä tämän äänen, joka on tullut sinun luoksesi hiljaisena, murrettuna, lempeänä ja täynnä syntiesi anteeksiantamusta. Tunnetko sinä tämä Jumalan iankaikkisen Sanan, josta Jesaja ennustaa: **”Ei ollut Hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme Hänet, mutta ei ollut Hänellä muotoa, johon olisimme mielistyneet. Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki – myös sinä ja minä – kasvonsa peittivät, halveksittu, jona emme minään pitäneet. Mutta totisesti, meidän sairautemme Hän kantoi, meidän kipumme Hän sälytti päällensä. Me pidimme Häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut. Herra näki hyväksi runnella Häntä, lyödä Häntä sairaudella.”** (Jesaja 53:2–10)

Elia kuuli evankeliumin äänen. Hän oli virassaan joutunut käyttämään lain miekkaa syntisten kääntämiseksi, mutta nyt hänelle ja sinulle ilmoitetaan suuri evankeliumin salaisuus: Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, yksin armosta, yksin uskon kautta, yksin Jeesuksen tähden. Jumala opetti Eliaa, että vain armon evankeliumi voi muuttaa kansakunnan sydämen.

Ystävä, kun kuulet ystävällisen kysymyksen: **”Mitä sinä täällä teet, Elia?”** (1. Kuningasten kirja 19:9 ja 13), on se syntiemme tähden runnellun Jeesuksen kutsu sinulle, omistamaan syntiesi täysi anteeksiantamus. Herramme Jeesus Kristus on verellään sovittanut kaikki sinun syntisi ja Hänessä sinulla on Jumalan lapseus, Jumalan mielisuus. Jeesus tulee luoksesi hiljaisena, runneltuna ja ystävällisenä Lunastajanasiksi. Ajatellen kuolematonta sieluasi, se pauhaava lain myrsky, luita ja ytimiä särkevä murskaava järistys ja omaatuntoasi polttava helvetin tuli on nyt Kristuksen verihaavoissa voitettu ja enää on jäljellä hiljainen, lempeä ja rakastava Jeesuksen ääni, joka tietää, miten runneltuja sieluja auttaa. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M.

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa